

دانشگاه گیلان، دانشکده کشاورزی

نشریه کارآفرینی در کشاورزی
جلد سوم، شماره سوم، پاییز ۱۳۹۵
<http://jead.gau.ac.ir>

بررسی قابلیت‌های کارآفرینی جوانان روستایی شهرستان گیلان غرب

احمد یعقوبی‌فرانی^۱ و *مرجان سپه‌پناه^۲

استادیار و عضو هیئت علمی ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بوعلی سینا،

دانشجوی دکتری ترویج کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بوعلی سینا

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۲/۲۰؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۵/۳۱

چکیده

این مطالعه باهدف بررسی قابلیت‌های کارآفرینی جوانان روستایی انجام شده است. جامعه آماری این پژوهش شامل ۱۴۵۳ نفر از جوانان روستایی ساکن در چهار روستای شهرستان گیلان غرب (میرزاآباد، کلاه دراز سفلا، علیا و وسطی) در استان کرمانشاه بود که از این تعداد ۱۶۰ نفر با استفاده از نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. برای گردآوری داده‌ها از پرسشنامه استاندارد شده قابلیت کارآفرینی در طیف لیکرت پنج سطحی با ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹ استفاده شد. در تجزیه و تحلیل داده‌ها از میانگین و انحراف معیار و آزمون آماری t دو گروه مستقل دختر و پسر روستایی استفاده شد. به‌طورکلی نتایج نشان داد که قابلیت کارآفرینی جوانان روستایی در سطح بسیار ضعیفی است. همچنین نتایج نشان داد که بعد چالش طلبی آنها بالاتر از نمره معیار است. علاوه بر این سایر یافته‌های به دست آمده از آزمون t میان دو گروه دختر و پسر روستایی نشان داد که تنها در بعد عمل‌گرایی تفاوت معنی‌داری وجود دارد.

واژه‌های کلیدی: کارآفرینی، قابلیت کارآفرینی، جوانان روستایی

*مسئول مکاتبه: sepahpanah1981@gmail.com

مقدمه

بیکاری و کمبود فرصت‌های شغلی از مشکلات اصلی روستاها، به ویژه در بین جوانان روستایی تلقی می‌شود. کاهش افراد شاغل در بخش کشاورزی این واقعیت را نشان می‌دهد که در آینده، افزایش اشتغال در نواحی روستایی در گرو توسعه بخش‌های صنعت و خدمات است (دادور خانی و همکاران، ۱۳۹۰). در این زمینه تجربیات موجود در خصوص توسعه روستایی در کشورها نشان می‌دهد که توسعه روستایی تنها با تزریق سرمایه و تکنولوژی امکان‌پذیر نیست و عوامل مختلفی در این زمینه تأثیر دارند. به‌طور کلی، نبود فرصت‌های شغلی، وجود بیکاری و فقر روستایی را می‌توان از مشکلات اساسی روستاهای کشور برشمرد که به مهاجرت‌های روستا-شهری منجر شده است و این امر مشکلاتی را برای شهرها و روستاها فراهم آورده است.

از مهم‌ترین مشکلات مهاجرت به نواحی شهری، می‌توان به حاشیه‌نشینی، افزایش نرخ بیکاری در شهرها، افزایش جرم و جنایت و بزه‌کاری‌های اجتماعی اشاره نمود. مهاجرت‌های روستا-شهری گذشته از آسیب و مشکلاتی که در شهرهای مقصد ایجاد می‌نمایند، روستاها را از نیروی کار جوان که به آن نیاز دارند، محروم می‌سازد. از سوی دیگر، جوان‌گزین و نخبه‌گزین بودن مهاجرت‌های روستایی، از جمله عواملی هستند که فرایند توسعه درون‌زا و روند بهبود شرایط زندگی در روستا را مختل می‌سازد (دادور خانی و همکاران، ۱۳۹۰). لذا، هدف اصلی از اجرای برنامه‌های مختلف آموزشی در نواحی روستایی، رسیدن به توسعه روستایی است و یکی از اهداف کلان توسعه نیز کاهش بیکاری، ایجاد و افزایش فرصت‌های شغلی در روستاها است (رضوانی، ۱۳۸۲).

تاکنون راهبردهای متفاوتی در دوره‌های مختلف برای توسعه روستایی مطرح شده است. با توجه به تجارب جهانی و شرایط کنونی حاکم بر کشور، امروزه یکی از عواملی که به‌عنوان راه‌کار اساسی در توسعه مناطق روستایی مدنظر قرار داده شده است، توجه به مقوله آموزش کارآفرینی در بین جوانان روستایی است (حسینی و سلیمان‌پور، ۱۳۸۵). با توجه به این نکته که کارآفرینی به‌عنوان یکی از عوامل مهم توسعه اقتصادی و ایجاد اشتغال تلقی می‌شود، نیازمند کسب دانش و توانایی است. از این‌رو، پرداختن به مقوله کارآفرینی و آموزش آن در بین جوانان روستایی، شناسایی و پرورش قابلیت‌های کارآفرینی مانند پشتکار، انگیزه موفقیت، خلاقیت و تحمل ابهام دارای اهمیت فراوانی است (کوراتکو و هاجتس، ۱۳۸۳؛ فیض و صفایی، ۱۳۸۸). لذا، با توجه به این‌که افراد از لحاظ استعدادها، علایق،

توانایی‌ها و دیگر قابلیت‌ها با یکدیگر متفاوت هستند (شاه‌حسینی، ۱۳۸۳)، هدف اصلی این تحقیق بررسی قابلیت‌های کارآفرینی در بین جوانان روستایی شهرستان گیلان غرب است.

مفهوم کارآفرینی: تاکنون در مطالعات مختلف مطالب بسیاری در رابطه با مفهوم کارآفرینی ارائه شده است، اما هنوز، توسعه کارآفرینی در جوامع روستایی جا نیفتاده است. مفهوم کارآفرینی با تئوری توسعه اقتصادی پیوند عمیقی دارد، زیرا کارآفرینی، ساده‌ترین ابزار توسعه اقتصادی از مسیر نوآوری به‌عنوان یک عنصر اصلی است. اساساً کارآفرین یک نوآور است که ترکیب جدیدی را به وجود می‌آورد. بنابراین، کارآفرین شخصی است که ترکیبات جدیدی از محصول را خلق می‌کند و می‌خواهد ریسک‌هایی را برای سازمان‌دهی مجدد تقاضا را از میان برمی‌دارد (Lordkipanidze, 2005). بنابراین مفهوم کارآفرینی، شامل فرایند خلق چیزی نو و قبول مخاطرات و منافع آن است (Hisrich et al., 2005).

کارآفرینی از عامل‌های عمده ارزش‌آفرینی اقتصادی و ابزاری کارآمد به‌منظور تولید اشتغال اثربخش محسوب می‌شود. همچنین کارآفرینی به‌منظور افزایش رشد اقتصادی، بهبود استانداردهای زندگی و افزایش درآمدهای مالیاتی موردتوجه دولت‌ها قرار گرفته است (رعدی افسوران، ۱۳۸۹). با توجه به تحقیقات در زمینه اهمیت کارآفرینی و خصوصیات افراد کارآفرین و همچنین با عنایت به این نکته که در ایران با وجود جمعیت توانمند و منابع طبیعی فراوان، تولید ناخالص داخلی در سطح پایینی قرار دارد و بخش وسیعی از نیروهای جوان از کار محروم هستند، می‌بایست به ایجاد شغل توجه خاصی شود و از آنجا که سازمان‌ها و شرکت‌ها به‌دلیل پایین بودن میزان بهره‌وری و فقدان تقاضا در رقابت با بازارهای جهانی بسیار ضعیف هستند، رویکرد به توسعه کارآفرینی ضروری است (شیخان و رضازاده، ۱۳۸۶). با توجه به تحقیقات انجام‌شده در زمینه کارآفرینی، قابلیت‌های کارآفرینی اکتسابی هستند و با توجه به این نکته که جوانان از مهم‌ترین قشرهای جامعه به‌حساب می‌آیند و ظرف مدت اندکی روانه بازار کار می‌شوند و در فرایند توسعه کشور نقش مهمی ایفا می‌کنند، لازم است قابلیت‌های کارآفرینی جوانان به‌عنوان سرمایه اصلی و بنیادی موردتوجه واقع شود تا درنهایت سبب توسعه کارآفرینی و به‌تبع آن زمینه‌های ایجاد شغل و رشد و توسعه اقتصادی شود (همان، ۱۳۸۶).

قابلیت کارآفرینی: کارآفرینی موضوعی است که از اواخر قرن بیستم موردتوجه محافل آموزشی کشورهای جهان قرار گرفته است. اما مهم این است که اکنون در عرصه جهانی افراد خلاق و مبتکر به‌عنوان کارآفرینان منشأ تحولات بزرگی در زمینه صنعتی، تربیتی و خدماتی شدند. همچنین، چرخه‌های

توسعه اقتصادی همواره با توسعه کارآفرینی به حرکت درمی‌آید و به عبارت دیگر، کارآفرینی موتور رشد و توسعه است (Schumpeter, 1934). مک‌کلند (۱۹۶۱) بیان می‌کند مطالعاتی که در زمینه ارتباط بین ویژگی‌های فردی و رشد و توسعه اقتصادی صورت گرفته است، نشان می‌دهند توجه به کارآفرینی و پرورش زمینه‌های تحقق آن در جوامع امروزی یک ضرورت است. مک‌کلند (۱۹۶۱) قابلیت و توانایی افراد کارآفرین را انگیزه پیشرفت، ریسک‌پذیری، کنترل درونی، خلاقیت و استقلال‌طلبی می‌داند. البته محققان قابلیت‌های گوناگونی را برای کارآفرینان بیان کرده‌اند؛ که بعضی از این قابلیت‌ها، روان‌شناختی است. برخی نیز به بعد روان‌شناختی، مانند تفکر واگرا، تفکر جانبی، تفکر مثبت و خلاق تأکید دارند و عده‌ای خصوصیات جمعیت شناختی مانند سن، جنسیت، تحصیلات و ... را مهم تلقی می‌کنند (Hornady, 1982).

گیب (۲۰۰۰) با اشاره به برخی از مهم‌ترین ویژگی‌های افراد کارآفرین و این‌که آنان می‌توانند نیازهای جدید را بشناسند و برای ایجاد مشاغل جدید اقدام کنند، بر این باور است که افراد باید به شکلی پرورش یابند که قابلیت‌های کارآفرینانه در آن‌ها رشد پیدا کند. مقیمی (۱۳۸۳) بیان می‌کند که مهم‌ترین شاخصه‌های کارآفرینان عبارت‌اند از: نیاز به توفیق، کنترل، فعالیت‌های خودتنظیمی، باور به توانایی در کنترل نتایج، تحمل ابهام، ریسک‌پذیری، عزت نفس بالا و عدم انطباق‌پذیری. همچنین در این زمینه زالی و همکاران (۱۳۸۶) بر اساس مدل ارائه‌شده توسط مؤسسه توسعه کارآفرینی هند، پنج قابلیت اصلی کارآفرینی را در قالب توفیق‌طلبی، استقلال‌طلبی، ریسک‌پذیری، خلاقیت و عزم و اراده فهرست کردند. بر اساس تحقیقات انجام‌شده و پیشینه مطالعات کارآفرینی یک مجموعه پذیرفته‌شده و جامع از قابلیت‌های کارآفرینی وجود ندارد. این در حالی است که پرورش ویژگی‌های ذکر شده در افراد باعث تقویت قابلیت‌های کارآفرینی می‌شود (Kruzic and Pavic, 2010). به‌طور کلی، تحقیقات نشان می‌دهند که در افراد قابلیت‌هایی وجود دارد که پرورش این قابلیت‌ها موجب کارآفرینی می‌شود. از مهم‌ترین این قابلیت‌ها می‌توان به خلاقیت، ریسک‌پذیری، کنترل درونی، انگیزه پیشرفت و استقلال‌طلبی اشاره نمود (بدری و همکاران، ۱۳۸۵). پژوهش‌ها در مورد قابلیت‌های کارآفرینان، توسط محققین مختلفی انجام شده است و هر یک به خصوصیتی در این زمینه اشاره نمودند. اغلب برای افراد کارآفرین قابلیت‌های زیر مدنظر قرار داده شده است: استقلال‌طلبی، کانون کنترل درونی، ریسک‌پذیری، نیاز به موفقیت، فرصت‌طلبی، پشتکار و سلاست فکری. لذا قابلیت‌های کارآفرینی در قالب زمینه‌های زیر تعریف می‌شوند.

توفیق طلبی: نیاز به موفقیت شامل تمایل به انجام کارهای سخت و بهتر عمل کردن نسبت به سایر افراد به منظور دستیابی به احساس پیشرفت فردی (Cools and Broeck, 2008). کسانی که از میزان توفیق طلبی بالایی برخوردارند، تمایل دارند تا به صورت فردی مسئولیت مشکلات، تعیین اهداف و رسیدن به آنها را از طریق تلاش فردی بر عهده بگیرند. این افراد در فعالیت‌های چالش‌زا کارایی زیادی دارند و از خلاقیت بیشتری برخوردارند (Gurol and Astan, 2006).

خطرپذیری: ریسک‌پذیری به شخصیت فرد و تجربیات گذشته بستگی دارد. کارآفرینان اعتدال در خطرپذیری را ترجیح می‌دهند و اموری را دنبال می‌کنند که علاوه بر چالش‌انگیز بودن، نه خیلی سهل‌الوصول و نه غیرممکن باشد (نعمتی، ۱۳۹۲).

تحمل ابهام: قدرت تحمل ابهام عبارت است از پذیرفتن عدم قطعیت به عنوان بخشی از زندگی، توانایی ادامه حیات با دانشی ناقص درباره محیط و تمایل به آغاز فعالیتی مستقل بدون آن که شخص بدانند آیا موفق خواهد شد یا خیر. افرادی که قابلیت بالایی در این زمینه دارند اغلب تمایل دارند تا موقعیت‌های مبهم را به عنوان یک شرایط مطلوب مشاهده کنند (Gurol and Astan, 2006).

کانون کنترل درونی: این ویژگی یک متغیر شخصیتی است که به انتظارات عمومی یک فرد مربوط می‌شود یا این که آیا وی قادر به کنترل رویدادها در زندگی خواهد بود یا خیر (سیادت و همکاران، ۱۳۹۱).

سلاست فکری: سلاست فکری بخش اصلی ویژگی خلاقیت است و بر توان گردآوری افکار و طرح‌های متنوع و متعدد در مورد مسئله دلالت دارد. ارزش این کار در آن است که با افزایش میزان فکرهای موجود، احتمال یافتن راه عملی افزایش می‌یابد.

عمل‌گرایی: عمل‌گرایی یعنی رئیس خود بودن، که یکی از قوی‌ترین نیازهای کارآفرینی است.

عمل‌گرایی با تمایل به کنترل رابطه نزدیکی دارد (Henry and Leitch, 2005)

چالش طلبی: ویژگی شخصیتی چالش‌طلبی در حقیقت بعضی از موارد نیاز به موفقیت را پوشش می‌دهد. کارآفرینی که چالش طلب است، دنبال دستیابی به حوزه‌هایی است که قابلیت‌های کارآفرین را به مبارزه می‌طلبد (احمدی، ۱۳۸۷).

پیشینه موضوع: بررسی‌ها نشان می‌دهد برخی از قابلیت‌های کارآفرینی مانند برون‌گرایی، ریسک‌پذیری، کنترل درونی، توفیق طلبی، خلاقیت، انگیزه پیشرفت، استقلال‌طلبی و عزم و اراده مورد

توجه بیشتر محققان بوده است و در پژوهش‌های خود به آن‌ها اشاره کردند (امینی و همکاران، ۱۳۹۱). مطالعات انجام‌شده در زمینه قابلیت‌های کارآفرینی بیشتر در حوزه دانشگاه صورت گرفته است و با توجه به بررسی پیشینه تحقیق در خصوص شناسایی قابلیت کارآفرینی در بین جوانان روستایی می‌توان به یک مطالعه که توسط دادور خانی و همکاران (۱۳۹۰) با عنوان تحلیل نقش گردشگری در توسعه کارآفرینی ویژگی‌های کارآفرینانه و گرایش به کارآفرینی در بین جوانان روستایی در روستای کندوان و اسکندان در شهرستان اسکو اشاره نمود. نتایج این مطالعه نشان داد که در بررسی قابلیت‌های کارآفرینی در بین جوانان روستایی، افراد تحت مطالعه در روستای کندوان نسبت به روستای اسکندان از قابلیت کارآفرینی بالاتری برخوردار هستند و دلیل آن تعاملات فرهنگی در اثر حضور گردشگران و ایجاد زیرساخت‌های اولیه و فرصت‌های جدید در اثر گردشگری است.

بدری و همکاران (۱۳۸۵) در تحقیق خود دریافتند که قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان در زمینه استقلال‌طلبی، کنترل درونی، انگیزه پیشرفت و خلاقیت بالاتر از حد میانگین بود، اما نمرات ریسک‌پذیری از متوسط نمره معیار پایین‌تر بود. همچنین، آموزش‌های دانشگاهی در پرورش ویژگی‌های کارآفرینی در دانشجویان مؤثر نبوده است.

بادآورنهدی و زارعی (۱۳۹۱) نشان دادند که به‌جز قابلیت‌های خوداتکائی و تحمل ابهام، در سایر قابلیت‌ها ریسک‌پذیری، کنترل درونی، استقلال، خلاقیت و نوآوری، حس توفیق طلبی دانشجویان کارآفرین در سطوح بالاتری قرار دارد.

تقی‌زاده و ولی‌پور (۱۳۹۱) با هدف بررسی ویژگی‌های کارآفرینی بین دانشجویان دانشکده‌های فنی و مهندسی نشان دادند که نمره کارآفرینی در هر یک از دانشکده‌های دانشگاه ارومیه در حد متوسط است و ویژگی توفیق طلبی در بین سایر ویژگی‌ها نوآوری، ریسک‌پذیری، مسئولیت‌پذیری، اعتمادبه‌نفس، خلاقیت بیشترین مقدار را دارا است. نتایج پژوهش محمدی و مرجانی (۱۳۹۱) در خصوص قابلیت‌های کارآفرینی کتابداران نشان داد که قابلیت کارآفرینی کتابداران در زمینه خلاقیت، ریسک‌پذیری، توفیق طلبی، مرکز کنترل درونی و تحمل ابهام بالاتر از میانگین است، اما نمرات استقلال‌طلبی کتابداران از متوسط نمره معیار پایین‌تر است. از سوی دیگر این یافته‌ها نشان دادند که بین قابلیت کارآفرینی کتابداران با کارآفرینی آنان ارتباط مستقیم و معناداری وجود دارد.

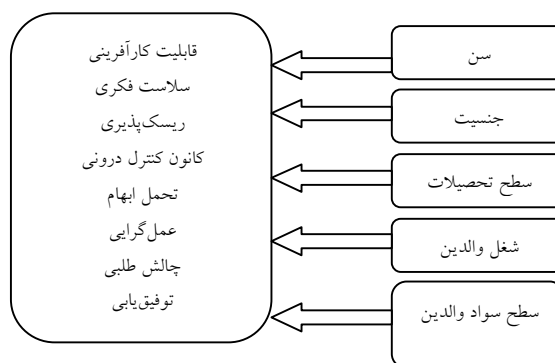
نعمتی (۱۳۹۲) نیز به بررسی ویژگی‌های شخصیتی دانشجویان و مقایسه آن‌ها به تفکیک جنسیت، مقطع تحصیلی، رشته و دانشگاه محل تحصیل پرداخت. نتایج این تحقیق حاکی از آن بود که

دانشجویان در زمینه‌های ریسک‌پذیری، سلاست فکری و چالش طلبی در وضعیت ضعیفی قرار دارند. همچنین در زمینه‌های کانون کنترل، توفیق طلبی، عمل‌گرایی و رؤیاپردازی و چالش طلبی و در کل بین روحیه کارآفرینی تفاوت معنادار وجود داشته است. امینی و همکاران (۱۳۹۲) با مطالعه ارزیابی قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان؛ بازناندیشی در مأموریت‌های برنامه درسی آموزش عالی پژوهشی انجام دادند. نتایج این پژوهش نشان داد که میان دانشجویان دانشکده‌های مختلف از نظر قابلیت‌های کارآفرینی تفاوت معنی‌داری وجود ندارد. هووارد (۲۰۰۴) در پژوهشی تحت عنوان تأثیر توسعه قابلیت‌های کارآفرینی بر کارآفرینی دانش‌آموزان نشان داد که ارتباط مستقیمی بین قابلیت‌های کارآفرینی و توانایی کار، در میان افراد وجود دارد.

گورل و آتسان (۲۰۰۶) نیز تحقیقی در ارتباط با ویژگی‌های کارآفرینانه در بین دانشجویان انجام دادند. در این مطالعه شش ویژگی کارآفرینی از جمله نیاز به پیشرفت، کنترل درونی، ریسک‌پذیری، تحمل ابهام، نوآوری و اعتماد به نفس برای تعریف نیم‌رخ کارآفرینانه دانشجویان به کار گرفته شد. نتایج تحقیق نشان داد که به جز ویژگی تحمل ابهام و اعتماد به نفس، تمامی ویژگی‌های کارآفرینانه دانشجویانی که استعداد کارآفرینی دارند، در مقایسه با دانشجویان دیگری که استعداد کارآفرینی ندارند، بالاتر بوده است؛ یعنی دانشجویان دارای نمرات بالایی در ویژگی‌های ریسک‌پذیری، کنترل درونی، نیاز به پیشرفت و نوآوری بودند. آبیسانیا و همکاران (۲۰۱۰) در مطالعه‌ای با عنوان آموزش کارآفرینی و نگرش دانشجویان به خوداشتغالی در دانشگاه نیجریه به این نتیجه دست یافتند که برای توسعه کارآفرینی باید به عواملی مانند نگرش‌های فردی، استفاده از فرصت‌های کارآفرینی و بهره‌برداری از آن و در نهایت اجرای آن توجه کرد. نتایج این تحقیق نشان داد افرادی که وارد حوزه کسب‌وکار نشدند به دلایلی هم چون عدم تحصیلات آموزشی، کمبود سرمایه و سطح خطر بالا در کسب‌وکار بوده است و به‌منظور تسهیل در اجرای این توصیه‌ها و توسعه کارآفرینی، نیاز به ایجاد مراکز ملی برای کارآفرینی و آموزش آن در سطح دانشگاه‌ها است.

گراوینتیز و همکاران (۲۰۱۰) نیز در پژوهش خود نشان دادند که برگزاری دوره‌های آموزشی کارآفرینی برای دانشجویان تأثیرات قابل‌توجهی بر روی درک و شناخت آنان از استعدادها و مهارت‌های کارآفرینی دارد. به‌طورکلی، پژوهش حاضر، تلاش دارد قابلیت‌های کارآفرینی در جوانان روستایی ساکن در چهار روستای شهرستان گیلان غرب را موردبررسی قرار دهد. بر اساس نتیجه‌گیری از پیشینه نگاشته‌ها و استخراج متغیرهای اثرگذار بر شناسایی قابلیت‌های کارآفرینی که تاکنون بیان شده

است می‌توان شکل ۱ را برای معرفی برخی از مهم‌ترین متغیرهای تأثیرگذار بر قابلیت‌های کارآفرینی در جوانان روستایی در نظر گرفت.

شکل ۱- چارچوب نظری تحقیق

روش تحقیق

با توجه به ماهیت موضوع و هدف تحقیق، این پژوهش از نظر روش گردآوری داده‌ها توصیفی-پیمایشی و از نظر هدف کاربردی است. برای انتخاب جامعه آماری در این مطالعه، چهار روستای (میرزاآباد، کلاه دراز سفلا، علیا و وسطی) از بین مناطق روستایی شهرستان گیلان غرب انتخاب شدند. علت انتخاب این چهار روستا بالاتر بودن سطح سواد جوانان روستایی نسبت به سایر مناطق روستایی در شهرستان گیلان غرب بود. مجموع جمعیت چهار روستای تحت بررسی ۱۴۵۳ نفر بود که ۳۰۴ نفر از خانواده‌ها طبق جدول مورگان برای مطالعه انتخاب شدند و از میان این تعداد، ۱۶۰ نفر از جوانان تحصیل کرده باقی‌مانده در روستا به روش سرشماری موردبررسی قرار گرفتند. ابزار جمع‌آوری اطلاعات در این پژوهش پرسشنامه استاندارد سنجش قابلیت کارآفرینی با ضریب آلفای ۰/۹ بود. همچنین به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SPSS²² استفاده شد و نیز از میانگین و انحراف معیار و آزمون آماری t دو گروه مستقل به منظور مقایسه قابلیت‌های کارآفرینی بین دختران و پسران روستایی استفاده گردید.

یافته‌ها و بحث

یافته‌ها گویای این بود که از مجموع ۱۶۰ نفر از جوانان روستایی ساکن در چهار روستای شهرستان گیلان غرب ۳۹/۴ درصد زن و ۶۰/۶ درصد مرد هستند. میانگین سنی افراد تحت بررسی ۱۸ سال (۱۰/۶ درصد) و ۳۲ سال (۰/۶ درصد) بود. از میان این افراد ۶۰ درصد از آن‌ها دارای تحصیلات دانشگاهی و ۴۰ درصد فاقد تحصیلات دانشگاهی بودند. شغل پدر ۴۳/۸ درصد از جوانان روستایی کشاورز، ۱۱/۹ درصد دامدار، ۳۱/۱ درصد کارمند بود. در خصوص سطح سواد پدر افراد تحت مطالعه نیز مشخص شد که ۴۹/۴ درصد از آن‌ها بی‌سواد، ۴۱/۳ درصد خواندن و نوشتن و ۲/۵ درصد دیپلم بودند.

در این پژوهش به منظور تجزیه و تحلیل نمرات جوانان روستایی در هر یک از محورهای هشت‌گانه قابلیت کارآفرینی و مقایسه آن با مقادیر استاندارد، توصیف آماری بر روی داده‌ها انجام شد که نتایج آن در جداول ۱ و ۲ ارائه شده است. همان‌طور که در جدول ۱ ملاحظه می‌شود، مقادیر مربوط به هر یک از زمینه‌های هشت‌گانه قابلیت کارآفرینی به صورت مجزا و نرم متغیر آن در چهار مقوله بسیار ضعیف، ضعیف، قوی و بسیار قوی ارائه شده است. شیوه به‌دست آوردن این مقادیر استاندارد بر اساس میانگین عددی پاسخ هر کدام از افراد تحت مطالعه نسبت به هر یک از ابعاد قابلیت کارآفرینی است. بر اساس اطلاعات مندرج در جدول ۲ تمامی جوانان روستایی تحت بررسی، در زمینه‌های ریسک‌پذیری، کنترل درونی، انگیزه پیشرفت، سلاست فکری، عمل‌گرایی، تحمل ابهام و رؤیاپردازی در وضعیت بسیار ضعیفی قرار گرفتند، اما در بعد چالش‌طلبی در بعد قوی قرار داشتند و به‌طور کلی میزان قابلیت کارآفرین شدن جوانان روستایی در سطح بسیار ضعیفی است.

جدول ۱- نمره معیار در ابعاد مختلف قابلیت کارآفرینی.

مقوله	بسیار ضعیف	ضعیف	قوی	بسیار قوی
ریسک‌پذیری	۱۸-۴۳	۴۳-۵۱	۵۱-۵۷	۵۷-۷۲
کانون کنترل درونی	۱۷-۴۹	۴۹-۵۵	۵۵-۶۰	۶۰-۶۸
انگیزه پیشرفت	۱۸-۴۳	۴۴-۴۸	۴۸-۵۳	۵۳-۶۰
سلاست فکری	۱۳-۳۴	۳۴-۳۸	۳۸-۴۳	۴۳-۵۲
عمل‌گرایی	۸-۲۵	۲۵-۲۸	۲۸-۳۰	۳۰-۳۲
تحمل ابهام	۱۱-۱۸	۱۸-۲۲	۲۲-۲۶	۲۶-۴۴
رؤیاپردازی	۷-۱۹	۱۹-۲۱	۲۱-۲۳	۲۳-۲۸
چالش‌طلبی	۶-۱۶	۱۶-۱۹	۱۹-۲۱	۲۱-۲۴
قابلیت کارآفرینی	۹۵-۲۶۴	۲۶۴-۲۸۳	۲۸۳-۳۰۳	۳۰۳-۳۸۰

نشریه کارآفرینی در کشاورزی (۳)، شماره (۳) پاییز ۱۳۹۵

جدول ۲- میانگین و وضعیت کلی قابلیت‌های کارآفرینی جوانان روستایی مبتنی بر نمره معیار.

ریسک	کنترل درونی	انگیزه پیشرفت	سلاست فکری	عمل‌گرایی	تحمل ابهام	رؤیابداری	چالش طلبی	قابلیت کارآفرینی
۲۷/۳۹	۱۲/۵۷	۱۱/۰۳	۱۷/۹۸	۲۲/۵۵	۱۲/۳۱	۱۶/۲۳	۲۱/۷۷	۱۴۱/۸۲
بسیار ضعیف	بسیار ضعیف	بسیار ضعیف	بسیار ضعیف	بسیار ضعیف	بسیار ضعیف	بسیار ضعیف	قوی	بسیار ضعیف

همچنین در این مطالعه قابلیت کارآفرینی با وضعیت شغلی جوانان روستایی (جویای کار، دانشجو، دانش‌آموز و کارنیم وقت) مورد بررسی واقع شد. نتایج حاصل از میانگین و انحراف معیار به دست آمده در جدول ۳ به‌طور خلاصه نشان داده شده است. یافته گویای این است که افراد جویای کار و دانش‌آموزان هستند قابلیت ریسک‌پذیری و رؤیابداری در آن‌ها نسبت به دیگر افراد بیشتر است. این در حالی است که افرادی که دارای کار نیمه‌وقت هستند قابلیت پایینی در بعد انگیزه پیشرفت دارند. اما به‌طور کلی جوانان روستایی تحت بررسی در این مطالعه در دو بعد ریسک‌پذیری و عمل‌گرا بودن در سطح بالایی قرار دارند.

جدول ۲- میانگین و انحراف معیار نمرات قابلیت‌های کارآفرینی بر اساس شغل.

شغل	کنترل درونی	تحمل ابهام	ریسک‌پذیر	سلاست فکر	عمل‌گرا	چالش طلبی	انگیزه پیشرفت	رؤیابداری
جویای کار	۱۲/۵۱	۱۲/۴۷	۲۹/۰۶	۱۷/۳۲	۲۱/۹۶	۲۱/۷۶	۱۱	۱۶/۳۵
دانشجو	۲/۱۵/۵	۲/۵۴۳	۷/۱۶۵	۴/۳۱۶	۵/۰۴۸	۵/۱۶۱	۲/۷۱۷	۳/۷۲۲
دانش‌آموز	۱۲/۷۹	۱۲/۱۱	۲۳/۹۷	۱۸/۱۸	۲۲/۷۶	۲۰/۳۹	۱۰/۸۲	۱۵/۷۱
کار	۲/۲۳۲	۲/۴۹۱	۵/۴۵۰	۸/۸۷۶	۴/۶۷۰	۳/۵۳۰	۱/۷۰۶	۳/۸۹۰
نیمه‌وقت	۱۲/۶۱	۱۱/۷۸	۲۸/۶۱	۲۰	۲۴/۷۰	۲۴/۶۱	۱۱/۸۳	۱۷/۰۹
کل	۲/۴۰۷	۱/۸۰۸	۷/۲۷۸	۴/۴۵۲	۶/۲۰۴	۵/۵۲۵	۳/۰۴۰	۵/۶۶۴
	۱۲/۳۶	۱۲/۷۹	۲۴/۵۰	۱۸/۰۷	۲۲	۲۰/۸۶	۱۰/۴۳	۱۵/۴۳
	۲/۴۶۸	۲/۴۸۶	۶/۳۵۸	۵/۰۱۵	۴/۵۰۶	۶/۴۰۷	۲/۱۷۴	۴/۲۰۱
	۱۲/۵۷	۱۲/۳۱	۲۷/۳۹	۱۷/۹۸	۲۲/۵۵	۲۱/۷۷	۱۱/۰۳	۱۶/۲۳
	۲/۴۱۲	۲/۴۲۹	۷/۰۶۴	۴/۸۴۹	۵/۱۳۹	۵/۱۲۳	۲/۵۲۵	۴/۱۱۸

در این پژوهش به منظور بررسی تفاوت میان ابعاد هشت‌گانه قابلیت کارآفرینی جوانان روستایی و مقایسه آن بین دو گروه دختر و پسر روستایی، از آزمون t دو گروه مستقل استفاده شده است. با توجه به مقدار t و سطح معنی‌داری نتایج این بخش نشان می‌دهد که سطح معناداری در بعد عمل‌گرایی کمتر از ۰/۰۵ است و حاکی از وجود تفاوت معنی‌داری بین دو گروه دختر و پسر روستایی تنها در بعد عمل‌گرایی است. اما بین جوانان روستایی دختر و پسر در خصوص میزان برخورداری از سایر ویژگی‌های قابلیت کارآفرینی از جمله کنترل درونی، تحمل ابهام، ریسک‌پذیری، سلاست فکر، چالش‌طلبی، انگیزه پیشرفت و رؤیاپردازی بر اساس مقدار t و سطح معنی‌داری، تفاوتی که ناشی از جنسیت باشد، مشاهده نشده است. همچنین در خصوص قابلیت کارآفرینی بین دو گروه دختر و پسر رابطه معنی‌داری ملاحظه نگردید (جدول ۴).

جدول ۴- نتایج آزمون t به منظور بررسی تفاوت میزان برخورداری جوانان روستایی از لحاظ جنسیت.

سطح معنی‌داری	مقدار t	انحراف استاندارد		میانگین		قابلیت کارآفرینی
		مرد	زن	مرد	زن	
۰/۶۷	-۰/۴۱۷	۲/۳۳	۲/۵۴	۱۲/۶۴	۱۲/۴۸	کنترل درونی
۰/۱۴۹	-۱/۴۵۰	۲/۶۹	۱/۹۲	۱۲/۵۴	۱۱/۹۷	تحمل ابهام
۰/۵۵	۰/۵۸۵	۷/۴۰	۲/۳۳	۲۷/۱۲	۲۷/۷۹	ریسک‌پذیری
۰/۹۳	-۰/۰۸۱	۴/۶۳	۵/۱۹	۱۸	۱۷/۹۴	سلاست فکری
*۰/۰۱۰	-۲/۶۱۸	۵/۰۶	۵/۰۱۹	۲۳/۳۹	۲۱/۲۵	عمل‌گرایی
۰/۳۶	۰/۹۰۲	۵/۲۵	۴/۹۱	۲۱/۴۷	۲۲/۲۲	چالش‌طلبی
۰/۱۷	۱/۳۷۷	۲/۳۱۷	۲/۸۰	۱۰/۸۰	۱۱/۳۷	انگیزه پیشرفت
۰/۰۶۰	۱/۸۹۵	۳/۶۶	۴/۶۶	۱۵/۷۳	۱۶/۹۸	رؤیاپردازی
۰/۹۲	۰/۰۹۶	۱۸/۶۴۹	۲۰/۳۲۶	۱۴۱/۷۰	۱۴۲	قابلیت کارآفرینی

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

در این مقاله تلاش شد تا میزان قابلیت کارآفرینی جوانان روستایی به منظور گسترش آموزش‌های کارآفرینی در سطح روستا روشن شود و همچنین مشخص گردد که آیا تفاوتی بین زمینه‌های مختلف قابلیت کارآفرینی با ویژگی‌هایی همچون جنسیت و شغل جوانان روستایی وجود دارد یا خیر؟ به طور

کلی، یافته‌های حاصل از این مطالعه در بخش‌های مختلف حاکی از این است که جوانان روستایی تحت مطالعه قابلیت زیادی در زمینه انجام فعالیت‌های کارآفرینانه ندارند، این امر ناشی از عدم آشنایی به مفاهیم کارآفرینی، عدم برگزاری دوره‌های آموزشی در حوزه کارآفرینی روستایی، فقدان اطلاعات مناسب در خصوص کارآفرینی و عدم شناخت فرصت‌های اشتغال‌زایی در مناطق روستایی است. این در حالی است که یافته‌های حاصل از مطالعه شجاع قلعه و همکاران (۱۳۹۳) و محمدی و مرجانی (۱۳۹۱) گویای این نکته است که میزان قابلیت کارآفرینی در بین افراد تحت بررسی از حد متوسط بالاتر است که در تضاد با یافته حاصل از مطالعه حاضر است. از طرف دیگر نتایج مطالعه عرب بافرانی و کیان (۱۳۹۴) نشان داد که قابلیت‌های کارآفرینی مانند عمل‌گرایی، رؤیاپردازی، ریسک‌پذیری، سلاست فکری، چالش طلبی و نیاز به موفقیت در بین افراد تحت بررسی در سطح ضعیف ارزیابی شده است. لذا، این یافته با نتایج به‌دست‌آمده از این مطالعه هم‌خوانی دارد.

از سوی دیگر این یافته نشان می‌دهد که برنامه‌ریزان آموزشی و نیز سیاست‌گذاران توجه چندانی نسبت به پررنگ‌سازی فعالیت‌های کارآفرینانه در بخش روستایی ندارند و اطلاعات پایه افراد روستایی در زمینه کارآفرینی بسیار ناچیز است. از دیگر موارد منتج شده از این پژوهش، عدم وجود تفاوت معنی‌داری ابعاد قابلیت کارآفرینی بین دو گروه دختر و پسر روستایی بود. این یافته گویای این است که قابلیت کارآفرینی به‌طورکلی، از منظر جنسیتی تفاوتی معناداری ندارد، اما از سوی دیگر با توجه به این که زمینه‌های قابلیت کارآفرینی نیز به‌صورت مجزا مورد بررسی واقع شد، مشخص گردید که در بین زمینه‌های هشت‌گانه، بعد عمل‌گرایی در بین دو جنس تفاوت معنی‌داری دارد. با بررسی مقدار میانگین به‌دست‌آمده بین دو گروه دختر و پسر در این بعد از قابلیت مشخص گردید که پسران در بعد عمل‌گرایی قوی‌تر از دختران تحت بررسی می‌باشند. اما یافته‌های مطالعه محمدی و مرجانی (۱۳۹۱) نشان داد که بین قابلیت کارآفرینی برحسب جنسیت تفاوت معنی‌داری وجود ندارد.

همچنین مشخص گردید که جوانان روستایی جویای کار نسبت به جوانان روستایی دانشجو، دانش‌آموز و افرادی که دارای کار نیمه‌وقت هستند در ابعاد ریسک‌پذیری و عمل‌گرایی قوی‌تر می‌باشند. این مسئله گویای این واقعیت است که افراد جویای کار برای کسب شغل حاضر به ریسک کردن می‌باشند و برای رسیدن به موفقیت شغلی تلاش بیشتری دارند. همچنین مشخص شد که دانش‌آموزان و افراد جویای کار در بعد رؤیاپردازی قوی‌تر از سایرین عمل می‌کنند. بر اساس یافته‌های حاصل از این مطالعه پیشنهاد می‌شود که به‌منظور ارتقای قابلیت‌های کارآفرینی در بین جوانان

روستایی، برنامه‌های آموزش کارآفرینی روستایی به‌طور مستمر در قالب برگزاری کارگاه‌های آموزشی در سطح مراکز آموزشی ارائه شود. همچنین ارزیابی و سنجش مداوم قابلیت کارآفرینی و هدایت مؤثر آن‌ها توسط مراکز مناسب و صلاحیت‌دار در راستای تقویت روحیه کارآفرینی جوانان روستایی پیشنهاد می‌گردد. افزون بر این، با آشناسازی جوانان روستایی نسبت به فرصت‌های کارآفرینی از طریق معرفی کارآفرینان برتر در مناطق شهری و روستایی، می‌توان زمینه‌های لازم جهت حرکت به این بخش را فراهم آورد. به‌طورکلی، بررسی و ارزیابی برنامه‌های آموزشی و اقدام مؤسسات آموزش عالی در خصوص ایجاد، پرورش و آموزش مهارت‌های کارآفرینی نشان می‌دهد که توجه به قابلیت‌های کارآفرینی اهمیت فراوانی دارد. پرورش این قابلیت‌ها باید بر اساس شرایط اجتماعی و در نظر گرفتن معضل بارزی همانند بیکاری تحصیل‌کرده‌ها و فارغ‌التحصیلان دانشگاهی باشد. در این زمینه تحلیل قابلیت‌های کارآفرینی افراد و بررسی میزان پیشرفت و موفقیت برنامه‌های آموزش کارآفرینی می‌تواند تصویر روشنی را فراهم سازد تا از این طریق سیاست‌های لازم در خصوص بهبود و بهره‌وری فعالیت‌های کارآفرینی به اجرا گذاشته شود.

منابع

۱. اسکندری، ف. ۱۳۸۵. راهبردهای توسعه کارآفرینی در آموزش عالی. پایان‌نامه دکتری، دانشکده اقتصاد و توسعه کشاورزی. دانشگاه تهران.
۲. امینی، م.، تمنایی فر، م.ر.، غلامی علوی، ص. ۱۳۹۲. ارزیابی قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دختر. فصلنامه علمی - پژوهشی زن و جامعه، (۴): ۱۶۴-۱۴۵.
۳. احمدی، ر.ا. ۱۳۸۷. تبیین ویژگی‌های شخصیتی کارآفرینان اینترنتی در شهر تهران، پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد رشته مدیریت کارآفرینی، گرایش کسب‌وکار جدید، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران.
۴. بدری، ا.، لیاقت دار، م.ج.، عابدی، م.ر.، جعفری، ا. ۱۳۸۵. بررسی قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه اصفهان. پژوهش و برنامه‌ریزی در آموزش عالی، (۲): ۷۳-۹۰.
۵. بادآورنندی، ی.، زارعی، م. ۱۳۹۱. بررسی ویژگی‌های کارآفرینی در بین دانشجویان دانشگاه‌های ایران. فراسوی مدیریت، (۲۰): ۷۹-۱۰۰.

۶. زرنگار، ح.ر. (ترجمه). ۱۳۸۱. کارآفرینی به منزله یک نیروی اقتصادی در توسعه روستایی. پترین، تی. نشریه جهاد، (۲۲) ۲۵۳.
۷. تقی‌زاده، ه.و. ولی‌پور، ذ. ۱۳۹۱. بررسی ویژگی‌های شخصیتی کارآفرینی بین دانشجویان دانشکده‌های فنی و مهندسی دانشگاه‌های ارومیه. فراسوی مدیریت، (۲۳) ۶: ۹۵-۱۱۰.
۸. دادورخانی، ف.، رضوانی، م.ر.، ایمنی قشلاق، س.، بوذرجمهری، خ. ۱۳۹۰. تحلیل نقش گردشگری در توسعه ویژگی‌های کارآفرینانه و گرایش به کارآفرینی در بین جوانان روستایی (مطالعه موردی: روستای کندوان و اسکندان شهرستان اسکو). پژوهش‌های جغرافیای انسانی، (۴) ۷۸: ۱۹۵-۱۶۹.
۹. رضوانی، م.ر. ۱۳۸۱. برنامه‌ریزی توسعه روستایی (مفاهیم، استراتژی و فرایند). مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران، (۵۲) ۱۶۴: ۲۴۰-۲۲۱.
۱۰. رعدی افسوران، ن. ۱۳۸۹. مطالعه قابلیت‌های کارآفرینی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز. مجله علوم تربیتی دانشگاه شهید چمران اهواز، (۱) ۶: ۱۲۸-۱۰۳.
۱۱. زالی، م.ر.، مدهوش، م.، کردنائیچ، ا. ۱۳۸۶. ارزیابی مشخصه‌های کارآفرینی دانشجویان (مورد مطالعه: دانشگاه مازندران). فصلنامه مدرس علوم انسانی ویژه‌نامه مدیریت، (۱۱) ۵۵: ۱۱۳-۸۱.
۱۲. حسینی، س.م.، سلیمان‌پور، م.ر. ۱۳۸۵. بررسی اثرات تقویت روحیه کارآفرینی در روند توسعه کشاورزی. ماهنامه جهاد، (۲۶) ۲۷۳: ۲۶۵-۲۵۰.
۱۳. عرب بافرانی، ا.، کیان، م. ۱۳۹۴. شناسایی قابلیت‌های کارآفرینی در دانشجویان رشته‌های فنی و مهندسی دانشگاه یزد. اولین کنفرانس بین‌المللی مدیریت، اقتصاد، حسابداری و علوم تربیتی. استان مازندران.
۱۴. فیض، د.، صفایی، م. ۱۳۸۸. ارزیابی و مقایسه ویژگی‌های شخصیتی کارآفرینانه دانشجویان دانشکده‌های مختلف دانشگاه سمنان. فصلنامه انجمن آموزش عالی ایران (۲) ۲: ۸۷-۱۳۷.
۱۵. شاه‌حسینی، ع. ۱۳۸۳. کارآفرینی. تهران: آییژ.
۱۶. شیخان، ن.، رضازاده، ح. ۱۳۸۶. هنجارهای اجتماعی و فرهنگی در توسعه کارآفرینی. ماهنامه اطلاعات سیاسی - اقتصادی، (۲۱) ۱۲-۱۱: ۱۸۹-۱۸۲.

۱۷. عامل محرایی، ا.، تبرایی، م. (ترجمه). ۱۳۸۳. نگرشی معاصر بر کارآفرینی. کوراتکو، داند اف. هاجتس، ریچارد، د. دانشگاه فردوسی مشهد. انتشارات جلد اول.
۱۸. سیادت، ع.، غنوی، ر.، خضرزاده، ا. ۱۳۹۱. کارآفرینی دانشگاهی و دانشگاه کارآفرین و نقش آن در پرورش قابلیت‌های کارآفرینی. کنفرانس ملی کارآفرینی و مدیریت کسب‌وکارهای دانش‌بنیان مازندران.
۱۹. محمدی، ا.، مرجانی، س.ع. ۱۳۹۱. بررسی قابلیت کارآفرینی کتابداران (مطالعه موردی: کتابخانه مرکزی آستانه قدس رضوی). پژوهشنامه کتابداری و اطلاع‌رسانی، (۴): ۱۶۸-۱۵۳.
۲۰. مقیمی، س.م. ۱۳۸۳. عوامل مؤثر بر کارآفرینی سازمانی در سازمان‌های بخش خدمات اجتماعی و فرهنگی دولتی ایران. فصلنامه فرهنگ مدیریت، (۷): ۷۸-۲۷.
۲۱. نعمتی، م.ع. ۱۳۹۲. بررسی ویژگی‌های شخصیتی کارآفرینان دانشجویان دانشگاه‌های دولتی تهران. دو فصلنامه نوآوری و ارزش‌آفرینی، (۳): ۶۷-۴۷.
22. Audretsch, D.B., Grilo, I., and Thurik, A.R. 2007. Handbook of Research on Entrepreneurship Policy. Edward Elgar, Cheltenham, UK–Northampton, MA.
23. Baron, R., and Shane, S. 2008. Entrepreneurship: A process Perspective, 2nd edition, Mason: Thomson, South-Western.
24. Cools, E., and Broeck, H.V. 2008. The Hunt for the heffalump continues: can trait and cognitive characteristic predict entrepreneurial orientation? Journal of Small Business Strategy, 18(2): 23-41.
25. Druker, P. 1985. The Discipline of Innovation. Harvard Business Review, May-June. 67-72.
26. Gibb, A. 2000. Entrepreneurship at university should reach all faculties. <http://nextware.org/cgi/content>.
27. Greenbank, P. 2001. Objective Setting in the Micro-business. International Journal of Entrepreneurial Behaviour and Research. 7(3): 108-127.
28. Graevenitz, G.V., Harhoff, D., and Weber, R. 2010. The effect of entrepreneurship education. Journal of Economic Behavior and Organization, 76: 90-112.
29. Gurol, Y., and Atsan, N. 2006. Entrepreneurial characteristics amongst university students some insights for entrepreneurship education and training in Turkey. Journal of Education and Training, 48(1): 25-38.
30. Henry, C., Hill, F., and Leitch, C. 2005. Entrepreneurship education and training: Can entrepreneurship be taught? Part I. Journal of Education and Training, 47(2): 98-111.

31. Hornaday, J. 1982. Research about living entrepreneurs. In C.A. Kent, D.L. Sexton and K.H. Vester (Eds.). *Encyclopedia of entrepreneurship*, 20-380.
32. Howard, S. 2004. *Developing Entrepreneurial Potential in Youth: The Effects of Entrepreneurial Education and Venture Creation*. University of South Florida Report, 3-17.
33. Hytti, U., and O’Gorman, C. 2004. What is ‘Enterprise education’? An Analysis of the Objectives and Methods of Enterprise Education Programs in Four European Countries. *Journal of Education and Training*, 46(1): 11–23.
34. Johannisson, B. 2002. *Energizing Entrepreneurship: Ideological Tensions in the Medium sized Family Business*, in Fletcher (Ed) *Understanding the Small Family Business*. London: Routledge Studies in Small Business.
35. Kruzic, D., and Pavic, I. 2010. Students’ Entrepreneurial Characteristics: Empirical Evidence from Croatia. *The Business Review Cambridge*, 14(2): 216-221.
36. Low, P., and Hung, J. 2008. Factors influencing Hong Kong CPAs’ entrepreneurship in the accounting profession. *Journal of Human Resource Costing and Accounting*, 13(1): 29-45.
37. Miner, J.B., Smith, N.R., and Bracker, J.S. 1994. Role of entrepreneurial task motivation in the growth of technologically innovative firms: interpretations from follow-up data. *Journal of Applied Psychology*, 79: 627–630.
38. Mueller, S.L., and Thomas, A. 2001. Culture and Entrepreneurial Potential: A nine country study of Iocus of control and innovativeness. *Journal of Business Venturing*, 26(2): 185- 194.
39. McClelland, D. 1961. *The Achieving Society*. Princeton: NJ. Van No strand.
40. McDougall, P.P., Oviatt, B.M. 2000. International entrepreneurship: the intersection of two research path. *Academy of Management Journal*, 43(5): 902.
41. Obisanya, J., Akinbami, C.A., and Fayomi, A. 2010. Entrepreneurship Education and undergraduates, attitude to self employment: A case study of Nigerian University *Academic Journal article psychologia*, 18(2): 87-101.
42. Reagan, B. 2002. *Are High-Growth Entrepreneurs Building the Rural Economy?*, Kansas City: Federal Reserve Bank of Kansas City.
43. Schumpeter, J. 1934. *The Theory of Economic Development*; Cambridge: Harvard.
44. Stathopoulou, S., Psaltopoulos, D., and Skuras, D. 2004. Rural Entrepreneurship in Europe. *International Journal of Entrepreneurial Behavior and Research*. 10(6): 404-425.
45. Poza, E.J. 2007. *Family Business*, Thomson south-western ltd.
46. Wiklund, J., and Shepherd, D.A. 2008. Portfolio entrepreneurship: habitual and novice founders, new entry, and mode of organizing. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 32: 701–725.

Gorgan University of Agricultural
Sciences and Natural Resources

Journal of Entrepreneurship in Agriculture Vol. 3(3), 2016
<http://jead.gau.ac.ir>

Entrepreneurial Talent of Rural Youth in Gilan-e-Gharb County

A. Yaghoubi Farani¹ and M. Sepahpanah²

¹Assistant Prof., Dept., of Agricultural Extension and Education, Bu-Ali Sina University, Hamedan, Iran, ²Ph.D. Student, Agricultural Extension and Education Dept., Bu-Ali Sina University, Hamedan, Iran

Received: 09/05/2016 ; Accepted: 21/08/2016

Abstract

The purpose of this paper was to evaluate entrepreneurial talent among rural youths in Gilan-e-Gharb County. The study's population included 1453 rural youths. A number of 160 rural youth were randomly selected as research sample by using Morgan's sampling size table. A standard questionnaire with Likert scale (five levels) was used. The reliability of the questionnaire estimated with Cranach's Alpha coefficient that was 0.9. In order to analyze data, t-test (rural male and female) was used in SPSS software. The results showed that the entrepreneurial talent of rural youth was too weak in most indexes like internal locus of control, intellectual clearness, motivation, risk taking and activism but the rate of challenging was higher than the benchmark. In addition to it was found that there were significant differences in activism between rural boys and girls.

Keywords: *Entrepreneurship, Entrepreneurial talent, Rural youths*

*Corresponding author:

